

พระราชบัญญัติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ
ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย
และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๑/๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นนั้นได้

การจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น หรือการยกเลิกการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕/๑) และ (๕/๒) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“(๕/๑) อนุมัติการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น หรือยกเลิกการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วม

(๕/๒) กำกับมาตรฐานการศึกษา ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการศูนย์ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๓๘/๑ ในสำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต ให้มีผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีและผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต แล้วแต่กรณี

ในสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้มีหัวหน้าสำนักงานคณบดี หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต
หัวหน้าสำนักงานคณบดี หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด
ในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันหรือในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันอื่น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน ระบบการบริหารงานบุคคล การกำกับมาตรฐานการศึกษา ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานของสถาบัน อีกทั้งยังไม่มีบทบัญญัติให้สถาบันสามารถจัดการศึกษาร่วมได้ ทำให้การจัดการศึกษาของสถาบันเป็นไปโดยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้การจัดการศึกษาและการดำเนินการของสถาบันเกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้